

LUNDS UNIVERSITET KANDIDATUPPSATS

Japanska (JAPK11) HT 2010

**Användandet av japanskans
tredjepersonspronomen *kare* och *kanojo* inom
film**

Jessica Karlsson

Handledare: Lars Larm

Språk- och litteraturcentrum, Japanska Fakulteten

Abstract

It is the purpose of this thesis to, firstly, give a brief introduction to the Japanese third person pronouns *kare* and *kanojo* where the historical aspect of the pronouns will also be reviewed. The second part of the thesis is also the main focus, namely an analysis of present day use of third person pronouns in a specific media. The media chosen is film and the analysis is carried out in the shape of a survey concerning four selected films. The results of the analysis will be compared to that of earlier works by known linguists to argue for or against these works' hypotheses and, if necessary, come up with a new one.

Keywords: third person pronouns, *kare*, *kanojo*

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Abstract	I
Innehållsförteckning	II
Konventioner	III

1. INLEDNING

1.1. Introduktion	1
1.1.1. Historiskt	2
1.2. Syfte	5

2. TIDIGARE FORSKNING

2.1. Sandness forskning	5
2.2. Hinds forskning	6
1.1.1. Resultat av Hinds undersökning	8

3. EGEN UNDERSÖKNING

3.1. Introduktion	9
3.2. Metod, material och begränsningar	9
3.3. Resultat av den egna undersökningen	10
3.3.1. Film 1	11
3.3.2. Film 2	13
3.3.3. Film 3	15
3.3.4. Film 4	16

4. SLUTLEDNING

4.1. Sammanfattning	18
4.2. Slutsats	18
4.3. Framtida forskning	20

5. BIBLIOGRAFI 21

Konventioner

I den här uppsatsen kommer *kursiv* text att användas för att indikera utländska ord samt titlar på till exempel tidningar och namn på subjekt i undersökningar. Översättningar av enstaka ord till svenska eller engelska omges av enkla citationstecken. Dubbla citationstecken används för direkta citat. I de fall blockcitat används kommer texten att vara mindre och marginalerna kommer att vara justerade. Jag har även valt att använda fet stil vid enfas.

I den löpande texten har parenteser använts för korta förklarande eller förtydligande texter som till exempel årtal eller ålder, men även för mina egna kommentarer då det varit nödvändigt för att inte hejda flödet i texten. Fotnoter har använts på liknande vis.

De tillfällen då översättning till svenska resulterar i 'den/det' har jag valt att utelämna 'det' och istället skriva enbart 'den' för att underlätta läsningen. Att 'det' utelämnas motiveras med att subjektet nästan alltid är en person och därför omnämns som 'den'. För transkribering av japanska kommer Hepburn-systemet med modifikationer att användas. Istället för makroner kommer lång vokal att återges med direkt transkribering av de japanska tecknen. Exempelvis, istället för *otōsan* (おとうさん), som betyder pappor, kommer jag att skriva *otousan*.

För att undvika förvirring vill jag uppmärksamma på att inte alla författare som citeras i den här uppsatsen använder sig av Hepburn-systemet. I direkta citat och blockcitat kan stavningsversionen *kanozyo* dyka upp istället för *kanojo* enligt Hepburn-systemet som annars kommer att brukas i den löpande texten.

Personnamn, ortnamn m.m. som har en konventionell stavning kommer att transkriberas med denna. I de fall ordet 'utlänningar' används i texten, refererar detta till icke-japaner.

Alla översättningar är mina egna om inte annat anges.

1. Inledning

1.1. Introduktion

Talare av både svenska och engelska är flitiga användare av personliga pronomen. På den punkten skiljer sig japanskan markant och det är användandet av just detta som den här uppsatsen ska utforska med fokus på japanskans tredjepersonspronomen 'han, honom' och *kanojo* 'hon, henne'.

I engelska språket, liksom i det svenska, ersätter man ett substantiv direkt efter att det blivit nämnt med ett anaforskt pronomen för att undvika att upprepa det (Martin 1975: 1075). Det japanska språket däremot har inte samma restriktioner vad gäller upprepanandet av substantiv. I de flesta fall undviker japaner gärna att använda personliga pronomen i den mån det går (Sandness 1975: 75). Därför översätts engelskans tredjepersonspronomen mest korrekt genom att utelämna referens till tredjeperson eller att upprepa substantivet i en japansk mening, menar Martin som också säger följande:

Two modern pronouns, *kare* 'he/him' and *kano-zyo* 'she/her' were created originally to translate the sex-insistent pronouns of English; their use has spread so rapidly that they can now be considered a part of the colloquial language [...]

(Martin 2004: 1075)

Iwasaki (2002: 193, 294) påstår att inget riktigt tredjepersonspronomen existerar i det japanska språket och att *kare* och *kanojo* inte är mer än välanvända substantiv. Det har länge funnits delade åsikter i frågan huruvida personliga pronomen borde få klassificeras som en egen kategori i det japanska språket eller ej.

[...] Hashimoto (1984) rejects the notion that pronouns exist, because, he claims, the so-called personal pronouns are syntactically indistinguishable from nouns. Tokieda (1950) claims that pronouns do exist, but his arguments are based on appeals to meaning rather than syntactic criteria.

(Hinds 1971: 147)

Den här uppsatsen kommer att använda sig av Tokiedas definition av termen personliga pronomen som citerat från Hinds ovan och därmed utgå ifrån att personliga pronomen faktiskt existerar i det japanska språket.

För att kunna ge en lättöverskådlig bild över japanska tredjepersonspronomen i relation till övriga personliga pronomen samt demonstrativa pronomen och riktningsord i japanskan, så har tabell 1

bifogats nedan. Den här tabellen kommer härnäst att användas som ett verktyg att refereras till i avsnitt 1.2. för att hjälpa till att förklara den funktion termerna *kare* och *kanojo* har fyllt genom det japanska språkets historia. Detta är en förenklad modell över personliga- och demonstrativa pronomen samt riktningsord i japanska språket som de ser ut idag. Den är inte komplett då bland annat ett flertal första- och andrapersonspronomen har blivit utelämnade eftersom dessa inte har någon väsentlig roll i den här uppsatsen utöver deras relation till tredjepersonspronomena.

Tabell 1 *Personliga- och demonstrativa pronomen samt riktningsord i japanska*

	1:a	2:a	3:e
Personliga	<i>watakushi, watashi</i>	<i>anata, kimi</i>	<i>kare, kanojo</i>
	<i>boku, ore</i>	<i>omae, temee</i>	plural: <i>karera, kanojora</i>
	<i>(kocchi)</i>	<i>(socchi)</i>	<i>kare tachi, kanojo tachi</i>
	Nära	Medel avstånd	Avlägset
Demonstrativa	<i>kore</i>	<i>sore</i>	<i>are</i>
Riktningsord	<i>kocchi</i>	<i>socchi</i>	<i>acchi</i>

1.1.1. Historiskt

Innan huvuddelen av uppsatsen så kan det vara bra att ge en överblick av de japanska tredjepersonspronomenas historiska utveckling. Om man tittar på dagens japanska är det lätt att anta att språket inte innehåller några personliga pronomen, men Sansom (1928: 71) påstår att i Old Japanese¹, redan under Naraperioden², existerade faktiska personliga pronomen.

Tidsperiod	Tredjepersonspronomen
Old Japanese	<i>shi, (so)</i>
Middle Japanese	<i>konata, kanata, anata, kare, are</i>
Early Modern Japanese	<i>kare, are</i>
Late Modern Japanese	<i>kare, are, kanojo</i>

¹ Enligt *Encyclopædia Britannica* delas det japanska språkets historia upp i följande tidsperioder:

Old Japanese (fram till och med 700 talet), Late Old Japanese (800–1000 talet), Middle Japanese (1100-1500 talet), Early Modern Japanese (1600-1700 talet) och Modern Japanese (1800 talet fram till och med idag).

² Naraperioden (710-794 e. Kr.).

Obana (2003) refererar till Ono (1988) som säger att termen *kanojo* som referens till en tredje person, har sitt ursprung i mitten av 1800 talet. Engelskans 'she' översattes från början som *ka no onna*, vilket på engelska direktöversätts som 'woman in the distance', detta kom senare att utvecklas till *kanojo*. Hinds (1975: 156) refererar till Sansom (1928: 73ff) och säger att termen *kare* kan dateras ända från Naraperioden, vilket motsvarar Old Japanese enligt det japanska språkets tidperioder. På den tiden var det den mest avlägsna bland demonstrativa pronomen. Det som är den moderna japanskans *are*. Se tabell 1 i introduktionsdelen för denna uppsats.

Användningen av *kare* med betydelsen 'pojkvän' härstammar från Taishoperioden¹ och *kanojo* som 'flickvän' användes så tidigt som Meijiperioden². Både *kare* och *kanojo* används idag fortfarande för att referera till pojkvän respektive flickvän.

Den tidigaste termen som dyker upp för att fylla rollen som tredjepersonpronomen tycks vara *shi* (Sansom 1928: 73; Frellesvig). Frellesvig säger också att *shi* sällan användes, utan referens till en tredje person uttrycktes för det mesta med det för Naraperioden demonstrativa *so* 'den där (medel avstånd)' från vilket Frellesvig påstår att *shi* också har sitt ursprung.

	I.	2.	3.
Personal	<i>a, are</i>	<i>na, nare</i>	<i>(shi)</i>
	<i>wa, ware</i>		
Demonstrative	<i>ko, kore</i>	<i>so, sore</i>	<i>ka, kare</i>

I jämförelse med demonstrativa pronomen som har överlevt fram till den moderna japanskan utan mycket förändring, vilket går att observera i tabell 1 och 2, så har de personliga pronomenen från Naraperioden i princip försvunnit. Det är troligt att det finns en koppling mellan detta och det mode att byta ut personliga pronomen mot diverse ödmjuka termer och artighetsbenämningar som uppstod efter Naraperioden. Det är dock omöjligt att veta om tendensen att **utelämna** personliga pronomen, som diskuterats i introduktionen, var resultatet av en preferens för dessa artighetsbenämningar eller om personliga pronomen försvann av andra skäl och följaktligen blev tvungen att ersättas av dessa. Det första anses vara mer troligt (Sansom 1928: 76).

¹ Taishoperioden (1912-1926 e. Kr.)

² Meijiperioden (1868-1912 e. Kr.).

³ Tabell 2 är en modifierad version av en tabell i Sansom (1928: 71). Den enda ändring som utförts på tabellen är att raden för interrogativa pronomen har avlägsnats.

⁴ Naraperioden (710-794 e. Kr.)

Miller (1967: 342) menar att i Late Old Japanese var termerna *kanata* och *anata* riktningsord för den mest avlägsna riktningen. Detta motsvarar dagens *acchi* ‘därborta’. Se tabell 1. Miller påstår också att termen *kare* under den här perioden fortfarande fungerade som det mest avlägsna demonstrativa pronomenet, det vill säga det moderna *are*. Se tabell 1. När Late Old Japanese övergått till Middle Japanese gick *kanata* och *anata* från att vara riktningsord till att fungera som tredjepersonspronomen. *Anata* är idag ett andrapersonpronomen, den moderna japanskans ‘du’ (Miller 1967: 342).

Under Heianperioden (781-1192 e. Kr.) finner vi att några av de demonstrativa pronomena har kommit att fungera som personliga pronomen. I synnerhet *kare* kom ideligen att användas för att referera till ‘han’ och detta användande har överlevt fram till idag (Sansom 1928: 78).

Under den här perioden dök den moderna formen av det demonstrativa *are* upp, inte att förblandas med Naraperiodens förstapersonspronomenet *are*, och kom att användas på samma sätt som *kare*¹. Vid tiden då denna bok skrevs säger Sansom att *are* fortfarande förekommer med samma innebörd i talspråk, om än oartigt (Sansom 1928: 78).

Demonstrativa pronomen fortsätter att substituera personliga pronomen. Vid detta laget har *so* som Frellesvig sade användes om tredjeperson, skiftat till andraperson och under perioden för *Heike Monogatari*² år 1180-1885 finner vi följande:

Tabell 3	<i>Personliga pronomen kring år 1180-1885</i>
<i>so, sore, soko, sonata</i>	= 2:a person
<i>are</i>	= 2:a och 3:e person
<i>kare</i>	= 3:e person

Senare finner vi även *konata* = 3:e person och *anata* = 2:a person av vilka *anata* har överlevt oförändrad i denna form i talspråket fram tills idag. Vissa avvikelser förekommer i tillämpandet av dessa former och de har uppstått på grund av att demonstrativa pronomen uttrycker tre olika idéer om position; *ko* = den här, *so* = den där (nära), *ka* = den där (där borta). ‘Den här personen’ kan därför användas för talaren själv så väl som för en tredje person som är närvarande. ‘Den där

¹ Huruvida *are* används på samma sätt idag är oklart. Mitt personliga intryck är att det i så fall skulle motsvara att omnämna den omtalade som ‘den där’ och skulle därmed vara väldigt oartigt. Eventuellt använt i skämtsamma sammanhang.

² *Berättelser om Heike* 平家物語 *Heike Monogatari*, en episk berättelse som utspelar sig i slutet av 1100-talet och handlar om de två klanerna Minamoto och Taira, som stred om herraväldet över Japan.

personen' kan användas om den tilltalade eller om en tredje person närvarande eller ej. Sansom beskriver dessa former som vaga och otillräckliga utan en tydlig situationskontext (1928: 78).

Att ersätta personliga pronomen med omskrivningar som betecknar position verkar vara väldigt karaktäristiskt för japanska. Det tycks ha sitt ursprung i någon form av tabu som avskräcker direkt refererande till en annan person där det anses mer respektfullt att hänvisa till någon med hjälp av riktning eller position. I synnerhet om personen är av högre status. Något som styrks av Sandness och Hinds undersökningar i följande delar 2.1 och 2.2 i denna uppsats.

1.2. Syfte

Syftet med denna uppsats är att undersöka användningen av de japanska tredjepersonspronomena *kare* 'han, honom' och *kanojo* 'hon, henne' i filmer. För att åstadkomma detta ska jag jämföra resultaten från den egna undersökningen med tidigare studier i ämnet gjorda av framförallt Sandness och Hinds. Om Sandness teorier är överförbara på annan media och om Hinds hypoteser går att applicera på det talade språket i film. Målet med denna uppsats är att förhoppningsvis kunna bekräfta att användandet av tredjepersonspronomen i film styrs av samma språkliga principer som Hinds och Sandness kommit fram till i sin forskning. Om resultaten inte stämmer överens med denna tidigare forskning hoppas jag kunna lägga fram alternativa teorier och ge förslag på vidare undersökning.

2. Tidigare forskning

2.1. Sandness forskning

Karen Sandness skriver i sin undersökning att hon påbörjade sin analys av användandet av *kare* och *kanojo* efter att ha läst en japansk artikel om den amerikanska konståkerskan Janette Lynn och noterat att hon i artikeln vid ett flertal tillfällen omnämndes som *kanojo* trots att detta annars tycks vara en sällsynt förekommande benämning (1975: 75). Målet med undersökningen var att utröna varför *kanojo* användes så flitigt i denna artikel. Sandness teorier kretsar kring användandets relation till konståkerskans nationalitet, kändisskap eller om skribenten var influerad av det engelska språket. Alternativt om det var författarens personliga stil eller tidningens policy.

Sandness undersökte artiklar i *Shukan Asahi* (週刊朝日) och *Josei Jishin* (女性自身). Totalt undersöktes användandet av tredjepersonspronomen för 46 personer varav 23 japaner och 23 icke-japaner. De flesta av icke-japanerna var västerlänningar men där fanns också en kines och en filippinare. I sin undersökning noterade Sandness subjektens nationalitet och status, samt hur

många gånger varje person blev refererad till vid **namn eller titel**, **kare/kanojo** och **traditionella halv-pronominala fraser** som *kono hito* 'den här personen'. Utifrån resultatet gick att dra följande slutsatser:

- * Utlänningar blir i större utsträckning refererade till med tredjepersonspronomen än japaner.
- * Kvinnor blir i större utsträckning refererade till som *kanojo* än män blir refererade till som *kare*.
- * De japanska män som omnämns som *kare* är unga.

Det tycks även finnas en motvilja att använda *kare/kanojo* om högt uppsatta offentliga personer så som kungligheter och presidenter. Undersökningen visar också att vanligast förekommande vad gäller användandet av *kare/kanojo* i tidningsartiklar är icke-användande. 18 av de 46 artiklarna utelämnade *kare/kanojo* helt för att istället uteslutande använda sig av namn, titlar och halv-pronominala fraser. Sandness noterar också att artiklar som översatts från västerländska språk innehåller fler *kare/kanojo* men antalet gånger namn och titel används ökar också så procenten för antalet gånger namn/titel används förblir högre än *kare/kanojo* (Sandness 1975: 81, 83; Martin 1975: 1075).

2.2. Hinds forskning

Den forskning av Hinds som är mest relevant för denna uppsats är i första hand hans undersökning i Peng från 1975. Sandness undersökning som presenterats i del 2.1. i denna uppsats, går in för att dra slutsatser angående den omnämnda personen och vilka kriterier som gäller för att en viss person ska refereras till med tredjepersonspronomen. Till skillnad från Sandness infallsvinkel så riktar Hinds undersökning in sig på talaren, det vill säga användaren av tredjepersonspronomenet och dennes kvalitéer. Den utforskar även attityder gentemot användandet av *kare* och *kanojo*. Hans syfte med undersökningen var att ta reda på vilka restriktioner som gäller för användandet av de japanska tredjepersonspronomena.

Undersökningen utgörs av ett frågeformulär i åtta delar riktad till gymnasieungdomar och vuxna i åldersgruppen 19-29 år. Tabell 4 är tagen direkt ifrån undersökningen för att visa uppdelningen av de 297 personerna som deltog (Hinds 1975: 134).

Tabell 4

	High School Students College Students & Graduates	
	- 18	19 – 29
Male	175	22
Female	28	72

Syftet med undersökningen är att bekräfta eller motbevisa följande hypoteser:

Hypotes 1. Unga vuxna (19-29 år) använder *kare/kanajo* mer än gymnasieelever.

Hypotes 2. Kvinnor använder *kare/kanajo* mer än män.

Hypotes 3. *Kare/kanajo* användas inte om familjemedlemmar.

Hypotes 4. *Kare/kanajo* används inte om någon som står socialt högre i rang.

Hypotes 5. *Kare/kanajo* används inte om offentliga personer.

Hypotes 6. *Kare/kanajo* används oftare i översättningar från västerländska språk än i spontan konversation.

Hypotes 7. Överdrivet användande av *kare/kanajo* anses olämpligt.

Hinds beskriver uppkomsten av dessa hypoteser på följande sätt:

Some of these hypotheses appear intuitively correct. Others do not. For instance, Hypotheses 1, 6 and to a certain extent 7 arise as a result of the fact that all Japanese students begin to learn English in the seventh grade (at about the age of twelve) and that *kare*¹ is used to translate English *he*. Thus, the older the student, the more exposure to the form. The other hypotheses arise as a result of informal questioning and preliminary observations.

(Hinds 1975: 134)

Frågeformuläret som Hinds konstruerat för att genomföra undersökningen bestod av åtta delar. Del ett utformades för att få fram i hur stor grad subjektet använder *kare/kanajo* i obevakade situationer och del två för att få respons om den sociala relationen personen som omnämns som *kare/kanajo* har till talaren. Den tredje delen användes för att utvärdera attityden gentemot användandet av *kare/kanajo*. Delarna fyra, fem och sex bestod av en fråga var. Varje fråga var utformad för att djupare utforska attityden angående användandet av *kare/kanajo*. Del sju skapades för att ta reda på den faktiska användningen av tredjepersonspronomen i motsats till hur subjektet önskade att han eller hon använde det. Den åttonde och sista delen var konstruerad med syftet att undersöka skillnaden i

¹ I det här fallet refererar *kare* till både *kare* och *kanajo*.

användandet av *kare/kanajo* i översättningssammanhang och under normala omständigheter, det vill säga i dagligt tal.

För att bekräfta resultaten från formulären genomförde Hinds också ett antal intervjuer med undersökningens deltagare. Detta både direkt efter formuläret var ifyllt och efter att viss tid hade passerat (Hinds 1975: 135-7).

2.2.1. Resultat av Hinds undersökning

Hypoteserna har i den här delen omformulerats för att passa resultaten från undersökningen. Dessa omformuleringar har markerats med **fet** stil för att det ska framgå tydligt hur resultaten påverkat hypoteserna.

Hypotes 1. Unga vuxna (19-29 år) använder *kare/kanajo* mer än gymnasieelever. Gymnasieungdomar använde genomgående *kare/kanajo* i mindre utsträckning än 19 – 29 åldersgruppen. Detta stöttar antagandet att användandet av *kare/kanajo* ökar i och med fortsatt kontakt med västerländska språk.

Hypotes 2. Kvinnor använder *kare/kanajo* mer än män. Den manliga delen av gruppen gymnasieungdomar visar ett starkt undvikande av *kare/kanajo*. Hypotesen tycks stämma även om skillnaden minskar i den högre åldersgruppen.

Hypotes 3. *Kare/kanajo* **undviks** då nära familjemedlemmar refereras till med undantag vad gäller syskon då undvikandet av *kare/kanajo* som referens inte förekommer i lika stor utsträckning. I referens till äldre generationer och spädbarn finns ett uttalat förbud att använda *kare/kanajo* men detta hålls inte lika hårt på i samband med syskon. För mer avlägsen släkt, som t.ex. kusiner, gäller samma regler som för alla samhällsmedlemmar.

Hypotes 4. *Kare/kanajo* **undviks** som referens till någon som står högre i rang socialt än talaren. Denna regel efterhålls. I synnerhet om den omnämnda personen har någon form av relation till talaren.

Hypotes 5. *Kare/kanajo* **undviks** då det refereras till offentliga personer. Även denna regel efterhålls i de flesta fall, men inte till samma grad som det är förbud mot att använda *kare/kanajo* i referens till nära familjemedlemmar.

Hypotes 6. *Kare/kanajo* används oftare i översättningar från västerländska språk än i spontan konversation.

Hypotes 7. Överdrivet användande av *kare/kanajo* anses olämpligt. Resultaten visar att det finns ett antal förutsättningar, restriktioner och förbud för hur *kare/kanajo* bör användas. De flesta av subjekten kände att *kare/kanajo* bar särskilda känsloladdade antydningar när det användes (Hinds 1975: 154-5).

Om man tittar på resultaten av Hypotes 1 där unga vuxna (19-29 år) använder *kare/kanojo* mer än gymnasieelever så skulle det kunna vara naturligt att anta att högre utbildade personer använder *kare/kanojo* i större utsträckning än de som har lägre utbildning. Detta som ett resultat av fortsatt kontakt med västerländska språk genom studier. Detta är något som Hinds i sitt arbete skriver att han planerar undersöka i framtida forskning, samt om unga vuxna använder *kare/kanojo* mer än äldre personer (Hinds 1975: 155).

3. Egen Undersökning

3.1. Introduktion

Till min egen forskning har jag valt att undersöka användandet av japanska tredjepersonspronomen i filmer. I mitt val av filmer har jag utgått ifrån fyra olika kategorier. Jag valde att titta på filmer som är baserade på:

1. japanskt manus av japansk författare
2. västerländskt manus av västerländsk författare
3. japansk bok av japansk författare
4. västerländsk bok av västerländsk författare.

Dessa kriterier har blivit valda för att ge en vidare inblick i användandet av japanska tredjepersonspronomen i relation till utlänningar och översättningar från västerländska språk. Då utlänningar är sällsynt förekommande i japansk film anser jag att dessa kriterier har störst chans att ge en någorlunda representativ bild av användandet av tredjepersonspronomen i relation till ickejapaner och översättningar från västerländska språk. Jag tänkte sedan jämföra resultaten av undersökningen med nuvarande teorier från i första hand Sandness och Hinds.

3.2. Metod, material och begränsningar

För att kunna jämföra resultaten har det i den här undersökningen, liksom i Sandness, noterats hur många gånger varje person blev refererad till vid 1) namn/titel, 2) *kare/kanojo* och 3) traditionella halv-pronominala fraser som *kono hito* 'den här personen' (Sandness 1975). Till namn/titel räknar jag även yrke då det används som tredjepersonsreferens och även social status så som; **fru** eller **mamma**.

Jag har valt att inte ta med pluralformerna av *kare/kanojo* och inte heller icke-användandet av tredjepersonspronomen då det är svårt att kontrollera och inte heller Sandness nämner att det ingår i hennes undersökning.

För att vidare få ut mer information av undersökningen har subjektets kön vilket har markerats med **K** för kvinna och **M** för man, tagits med i beräkning. Social status/yrke, samt statuskillnaden mellan talaren och den omnämnda personen har också tagits med i beräkning i de fall tredjepersonspronomen har använts.

Eftersom det är film som undersöks och karaktärernas ålder inte nödvändigtvis finns tillgänglig så har deras ålder uppskattats och därefter delats upp enligt följande:

B = Barn -15 år, U = Ungdom 15 – 18 år, Uv = Ung vuxen 18 – 25 år, V = Vuxen 25 – 60 år, G = Gammal 60 + år.

De filmer jag valt att studera är:

1. Japanskt manus av japansk författare; **Bayside Shakedown 2** (踊る大捜査線 2 レインボーブリッジを封鎖せよ! : *Odoru Daisousasen 2 Rainbow Bridge wo fuusa seyo!*).
2. Västerländskt manus av västerländsk författare; **The Last Samurai**
3. Japansk bok av japansk författare; **The Two in Tracksuits** (ジャージの二人 : *Jersey no Futari*).
4. Västerländsk bok av västerländsk författare; **Howl's Moving Castle** (ハウルの動く城 : *Hauru no Ugoku Shiro*).

För att underlätta för läsaren har jag valt att härifrån referera till filmerna med deras engelska titlar istället för de japanska.

Sammanlagt omnämndes 52 personer i alla fyra filmer. 20 stycken har räknats bort p.g.a. brist på information om karaktären eller om personen ifråga enbart omnämnts med halvpronominalafraser och inte tredjepersonspronomen eller namn eller titel. Av kvarstående 32 subjekt är 14 kvinnliga och 18 manliga.

Alla filmer utspelar sig huvudsakligen i Japan utom *Howl's Moving Castle* som utspelar sig i det fiktiva landet Ingaria. Ingaria och dess invånare tycks spegla England, Sverige eller ett liknande västerländskt land någon gång under slutet av 1800 talet till början av 1900 talet. Om denna miljö reflekteras i användandet av tredjepersonspronomen återstår att se.

3.3. Resultat av den egna undersökningen

3.3.1. Film 1

Bayside Shakedown 2, den första filmen att bli undersökt, är en kriminalkomedi som utspelar sig på den påhittade polisstationen Wangan Station i Tokyo. Huvudkaraktären är kriminalinspektör Aoshima som försöker lösa ett antal mord under den traditionalistiska och oflexibla

polisintendent Okita. TV-serien som var föregångare till filmen sändes 1997 och filmen släpptes år 2003. Handlingen tycks äga rum någon gång mellan dessa två årtal.

Tabell 5 **Film 1: Bayside Shakedown 2**

Namn	Kön	Ålder	Status/Yrke	Namn/ Titel ref.	Kare/ Kanojo ref.	Halv- pronominala fraser ref.	Nationalitet om ej Japan
1. Shunsaku Aoshima	M	V	kriminalinspektör	9	1	1 <i>koitsu</i> ¹	
2. Kanda	M	V	Polismyndighetschef	6	0	0	
3. Yukino Kashigawa	K	V	kriminalinspektör	1	1	0	
4. Masayoshi Mashita	M	V	kommissarie	1	0	0	
5. Shinji Muroi	M	V	polisintendent	2	0	0	
6. Okita	K	V	polisintendent	3	3	0	
7. Sumire Onda	K	V	kriminalinspektör	3	1	0	
8. Vittne	K	V	brottsvittne	0	2	2 <i>ano onna</i> 1 <i>ano ko</i>	

Tabell 5 ger en överskådlig inblick i användandet av tredjepersonspronomen i filmen *Bayside Shakedown 2*. Här har jag valt ut 8 karaktärer som det har funnits tillräckligt mycket information om för att resultaten av undersökningen ska kunna säga någonting om hur *kare/kanojo* har använts.

Alla personerna i den här tabellen tillhör kategorin Vuxna och det går därför inte att urskilja några skillnader i användandet av *kare/kanojo* i relation till ålder.

Det finns inte heller några utlänningar så inga slutsatser angående skillnader mellan nationaliteter går att dra.

Tabellen visar dock att endast en man av fyra har omnämnts som *kare* medan alla av de fyra kvinnliga karaktärerna har omnämnts som *kanojo* vid minst ett tillfälle och två av dem vid två

¹ Även *koitsu*, *soitsu*, *aitsu* och *yatsu* kommer i denna uppsats ses som halv-pronominalafraser.

tillfällen eller fler. Detta stöttar vad Sandness studier har visat; att *kanojo* används oftare om kvinnor än *kare* används om män.

En intressant sak att observera är att den kvinnliga karaktären *Okita* som har näst högst social rang av alla listade är också den som refererats till flest gånger med *kanojo*. Om inte tillräckligt med fakta finns att tillgå kan detta uppfattas som ett resultat tvärtemot Hinds observation, att *kare/kanojo* undviks vid referens till någon som står socialt högre i rang än talaren. Vid de tre tillfällen som *Okita* omnämns med tredjepersonspronomen är dock talarna karaktärerna *Hakamada* (se tabell 6 nedan) och *Shinji Muroi* av vilka båda har lika eller högre rang i relation till *Okita*.

Tabell 6 Vem som refererar till vem med *kare/kanojo* och antalet gånger i Film 1

Talare	Kön	Statusskillnad	Omnämnd person	Antal gånger
Hakamada (divisionschef)	M	>	Okita	1
Shinji Muroi	M	>/=	Vittne	1
Shinji Muroi	M	>	Sumire Onda	1
Shinji Muroi	M	=	Okita	2
Okita	K	>/=	Vittne	1
Okita	K	>	Shunsaku Aoshima	1
Sumire Onda	K	=	Yukino Kashigawa	1

Alltså följer den här filmen det tidigare nämnda mönstret och stöttar Hinds hypotes; *kare/kanojo* undviks att användas om de som står socialt högre i rang. För att ytterligare styrka det här påståendet visar undersökningen att vid 6 av de totalt 8 tillfällen då *kare/kanojo* använts så har talaren haft samma eller högre status än den omnämnda personen. I de två återstående fallen har den omnämnda varit ett vittne och tekniskt sett stått utanför rangordningen bland de polisiära posterna som de andra karaktärerna erhåller. Det är dock rimligt att anta att hennes status som vittne rankar henne som jämbördig eller lägre än övriga karaktärer.

En av Hinds hypoteser menar; att kvinnor använder *kare/kanojo* mer än män, så har talarna som använt tredjepersonspronomen i den här filmen varit män i 5 fall av 8. Antalet fall är dock för få för att detta ska vara signifikant.

Sandness undersökning pekar på att de japanska män som omnämns som *kare* är unga. Trots att alla män i den här filmen har kategoriserats som vuxna så kan det vara värt att nämna att den

enda mannen som tilldelats ett tredjepersonspronomen är uppskattningsvis ung i jämförelse med de andra och besitter dessutom en personlighet som kan uppfattas som barnslig.

Något som var högst oväntat angående den här filmen var det faktum att sammanlagt i de fyra filmerna användes tredjepersonspronomen vid totalt 12 tillfällen och åtta av dessa tillfällen förekom i Film 1. Detta skulle möjligtvis kunna vara relaterat till den polisiära miljön och dennas utpräglade hierarki som filmens handlingen utspelar sig i. Alla karaktärer är även vuxna och på grund av deras yrken är det rimligt att anta att majoriteten är högt utbildade. Detta skulle också kunna vara en koppling till det höga antalet tredjepersonspronomen som förekom om man drar en parallell till Hinds egna spekulationer kring Hypotes 1 i hans undersökning; att högre utbildade personer använder *kare/kanojo* i större utsträckning än de som inte är det.

3.3.2. Film 2

Film 2, *The Last Samurai*, är baserad på ett manus skrivet på engelska av en västerländsk manusförfattare. Större delen av handlingen utspelar sig i Japan under Meiji-perioden, och karaktärerna består till stor del av japaner men flera av huvudkaraktärerna är västerländska eller kan tala engelska. Genom filmen talas ömsom japanska ömsom engelska. På grund av det stora antalet västerländska karaktärer och det faktum att manuset är skrivet på engelska bidrog till antagandet att denna film skulle innehålla flesta antal *kare/kanojo*. Detta var dock inte fallet. Vidare diskussioner förs nedanför tabell 7.

Tabell 7

Film 2: The Last Samurai

Namn	Kön	Ålder	Status	Namn/ Titel	Kare/ Kanojo	Halv- pronominala fraser	Nationalitet om ej Japan
9. Nathan Algren	M	V	befälhavare/ samurai	2	0	1 <i>kono mono</i> 1 <i>Kono hito</i> 1 <i>yatsu</i>	Amerikan
10. Higen	M	B	son till samurai	1	0	2 <i>ano ko</i>	
11. Katsumoto	M	V	samurai	4	1	0	
12. Kejsare Meiji	M	Uv	kejsare	2	0	0	
13. Nobutada	M	Uv	samurai	0	1	0	
14. Hirotarō (avliden)	M	V	samurai	2	1	0	

I undersökningen av Film 2; *The Last Samurai*, förekom inga kvinnliga subjekt och det går därför inte att dra några slutsatser angående användande av tredjepersonspronomen i relation till kön.

Däremot har tre av subjekten kategoriserats som Vuxna medan återstående tre tillhör gruppen Unga vuxna (18-25 år) eller yngre. Uppdelat på det här viset har en vuxen person blivit refererad till med *kare/kanojo* dubbelt så många gånger som en person tillhörande kategorin Unga vuxna eller yngre. Räknar man dock procentuellt så användes *kare/kanojo* vid 15% av tillfällena då en Vuxen omnämndes och 17% när det var ett subjekt som var Ung vuxen eller yngre. Detta är dock missvisande eftersom bara en av de tillhörande den senare gruppen blev refererad till med tredjepersonspronomen och han nämndes totalt endast en gång.

Om man bortser från ickejapaner och barn under 15 år så stödjer de resulterande procenten Sandness hypotes om att de japanska män som kallas *kare* är unga. Även detta är missvisande p.g.a. tidigare nämnda orsak. Om man dessutom tittar på vilka subjekt som faktiskt omnämndes med *kare/kanojo* så är 2/3 Vuxna.

Den enda ickejapanen bland subjekten blev mot förmodan inte refererad till med tredjepersonspronomen en enda gång, även om han blev omnämnd flera gånger. Något som dock är intressant att notera i tabell 8, är att två utav de tre gånger det användes så användes det utav en utlänning. Det är dessutom bara vid dessa två tillfällen som hypotesen att *kare/kanojo* undviks att användas för att referera till de med socialt högre rang inte kan påstås hålla till 100 procent.

Tabell 8 *Vem som refererar till vem med kare/kanojo och antalet gånger i Film 2*

Talare	Kön	Statusskillnad	Omnämnd person	Antal gånger
Nathan Algren	M	</=	Nobutada	1
Nathan Algren	M	</=	Takas make	1
Hasegawa (general/samurai)	M	>/=	Katsumoto	1

Statusskillnaderna mellan karaktärerna i den här filmen har uppskattats med antagandet att en utlänning i *Nathan Algrens* situation hamnar utanför den sociala rangordningen i ett japanskt samhälle under 1800-talet, och därmed automatiskt får en låg status. *Nathan Algrens* karaktär har dock en relativt hög militär rang och kan därför inte beräknas ha en allt för låg status.

En nämnvärd detalj är att en brittisk karaktär som agerade engelsk-japansk tolk, vid ett flertal tillfällen använde termen *karera* 'de/dem'. Detta har dock inte tagits med i undersökningen eftersom den inte innefattar pluralformerna av *kare* och *kanojo*.

3.3.3. Film 3

Handlingen för *The Two in Tracksuits* äger huvudsakligen rum i en stuga uppe i bergen där en arbetslös son tillbringar ett antal somrar med sin pappa iklädda träningsoveraller, ibland med och ibland utan sällskap av andra karaktärer. Filmen gjordes för knappt ett år sedan och utspelar sig i nutid.

Tabell 9 **Film 3: The Two in Tracksuits**

Namn	Kön	Ålder	Status	Namn/ Titel	Kare/ Kanojo	Halv- pronominala fraser	Nationalitet om ej Japan
15. Farmor (avliden)	K	G	farmor	1	0	0	
16. Hanako	K	U	dotter/student	5	1	0	
17. John Lennon ¹ (avliden)	M	-	sångare	1	0	0	engelsman
18. Mamman	K	V	mamma	5	0	0	
19. Okadas fru	K	V	granne	1	0	(1 aitsu)	
20. Youko Ono	K	-	konstnär/ popartist	1	0	0	japan/ amerikan
21. Pappan	M	V	pappa/fotograf	6	0	0	
22. Saito	M	V	bonde/granne	2	0	0	
23. Robert Schumann (avliden)	M	-	kompositör m.m.	1	0	0	tysk
24. Svärdotter	K	V	svärdotter	4	0	1 <i>uchi no hito</i>	
25. Toyama	K	V	granne	4	0	2 <i>ano hito</i>	

Film 3; *The Two in Tracksuits*, är en film baserad på en japansk bok av en japansk författare, vars handling kretsar främst kring en far och en son men även involverar en dotter.

¹ För så kända personer som Robert Schumann, Youko Ono och John Lennon har jag bedömt att åldern är irrelevant för undersökningen då de inte förekommer som karaktärer i filmen och ingen av de som nämner dem har någon personlig relation till någon av dem.

Sammanfattningsvis är basen till den här filmen helt och hållet japansk utan västerländsk influens och relationen mellan huvudkaraktärerna är den av tre familjemedlemmar. Både Sandness och Hinds undersökningar antyder att västerländsk influens resulterar i fler tillfällen då tredjepersonspronomen tas i bruk. Hinds tredje hypotes säger också att *Kare/kanajo* undviks då nära familjemedlemmar refereras till. Med detta som utgångspunkt var denna film den som förväntades innehålla minst antal tredjepersonspronomen. Mycket riktigt förekom bara ett användande av tredjepersonspronomen genom filmen.

Karaktären som omnämndes med tredjepersonspronomen är kvinnlig och tillhör gruppen Ungdom (15-18 år). Som kan ses i tabell 9 ovan och tabell 10 nedan, har hon som student och Ungdom lägre social rang än talaren som i det här fallet är den omnämndas bror. Detta följer mönstret som Hinds undersökning visat; att förbudet mot att använda *kare/kanajo* om nära släkt är mera avslappnat i relation till syskon.

Tabell 10 *Vem som refererar till vem med kare/kanajo och antalet gånger i Film 3*

Talare	Kön	Statusskillnad	Omnämnd person	Antal gånger
Sonen (vuxen)	M	>	Hanako (sonens lillasyster)	1

3.3.4. Film 4

Film nummer fyra är baserad på boken med samma namn som är skriven av den brittiska författaren Diana Wynne Jones och publicerades 1986. Handlingen utspelar sig i det fiktiva landet Ingaria. Ingaria och dess invånare tycks spegla framförallt England lite drygt ett sekel tillbaka i tiden och miljön i både filmen och boken är distinkt västerländsk.

Tabell 11

Film 4: Howl's Moving Castle

Namn	Kö n	Ålder	Status	Namn/ Titel	Kare/ Kanojo	Halv- pronominala fraser	Nationalitet om ej Japan
26. Calcifer	M	Uv	elddemon i Howls tjänst	12	0	0	
27. Howl	M	Uv	trollkarl	57	0	1 <i>ano ko</i> 1 <i>ano hito</i>	

28. Kungen	M	V	kung	11	0	0	
29. Sophie (ung)	K	U	hattmakare	3	0	1 <i>kono ko</i>	
30. Sophie (gammal)	K	G	låtsas var Howls mamma	5	0	0	
31. Sophies pappa (avliden)	M	V	hattmakare	1	0	0	
32. Ödehäxan	K	G	mäktig elak häxa	15	0	1 <i>sono hito</i> 1 <i>sono onna</i>	

Tabell 11 visar att i den fjärde och sista filmen; *Howl's Moving Castle*, så förekom förvånansvärt nog inte tredjepersonspronomen en enda gång. Om denna film kan anses vara en översättning av den amerikanska boken den är baserad på så motstrider det här resultatet vad både Hinds och Sandness undersökningar antyder; att översättningar från västerländska språk innehåller fler *kare/kanajo* än det vars originalspråk är japanska.

Möjligtvis kan detta avvikande i form av noll tredjepersonspronomen, bero på filmens fantasydominerade genre, det faktum att den är animerad istället för spelfilm till skillnad från de övriga filmerna eller samarbetet mellan författaren och manusförfattarna. Eventuellt är resultatet relaterat till att filmens riktar sig till barn som inte tycks använda sig av *kare/kanajo* i lika stor utsträckning¹. Dessa områden är öppna för vidare forskning.

Eftersom alla karaktärer är av samma nationalitet och allas modersmål förefaller vara japanska så klassificeras alla subjekt som japaner.

I sig självt visar undersökningen av den här filmen ingenting angående vilka restriktioner som gäller för användandet av *kare/kanajo*, men den är ett utmärkt bevis på japaners motvilja att använda tredjepersonspronomen och deras förkärlek till titlar, namn och utelämnandet av en direkt referens till den omnämnda personen. Sandness (1975: 75) säger att i det japanska språket undviks gärna personliga pronomen i den mån det går och resultaten av hennes undersökning som presenterats i del 2.1. i den här uppsatsen tyder på att vanligast förekommande vad gäller användandet av *kare/kanajo* är icke-användande.

Denna film bevisar också att en japansk film, tillskillnad från en västerländsk, inte nödvändigtvis måste innehålla tredjepersonspronomen överhuvudtaget.

¹ Se blockcitatet från Hinds 1975 på sida 6.

4. Slutledning

4.1. Sammanfattning

Totalt 32 subjekt undersöktes i fyra filmer. 14 av dessa var kvinnliga och 18 var manliga. Tre var ickejapaner var av alla var män övriga 29 subjekt var japaner.

Endast nio av de 32 subjekten blev refererade till med *kare/kanojo*. Alltså användes tredjepersonspronomen om 28% av subjekten medan resterande 72% omnämndes med enbart namn, titlar och halv-pronominala fraser.

Ingen av de som blev refererade till med *kare/kanojo* var ickejapaner.

Vid åtta av de totalt 12 tillfällen då *kare/kanojo* tillämpades var det för att referera till ett kvinnligt subjekt.

Vid 75% av dessa 12 tillfällen var talaren en man.

Vid två av dessa 12 tillfällen var talaren en ickejapan.

Vid 10 av dessa 12 tillfällen var det omnämnda subjektet av lika eller lägre social status som talaren.

I en av filmerna förekom ingen användning av *kare/kanojo* alls.

4.2. Slutsats

I slutsatsen ska jag, utifrån resultatet av min egen undersökning, försöka besvara och/eller dementera några av de hypoteser som kommit fram av Sandness och Hinds forskning .

Hypoteser från **Sandness** forskning:

I. Utlänningar blir i större utsträckning refererade till med tredjepersonspronomen än japaner. Enligt den här undersökningen stämmer inte detta. Ingen av ickejapanerna blev refererade till med tredjepersonspronomen men på grund av obalanserat antal japaner och ickejapaner (31 japaner & 3 ickejapaner) så är resultatet på det här området möjligtvis missvisande.

II. Kvinnor blir i större utsträckning refererade till som *kanojo* än män blir refererade till som *kare*.

Min undersökning visar att vid 67% av de tillfällen då *kare/kanojo* tillämpades var det för att referera till ett kvinnligt subjekt.

III. De japanska män som omnämns som *kare* är unga.

Av de fyra män som blev refererade till som *kare* var tre vuxna och en platsade i gruppen Ung vuxen (18-25 år).

IV. Det tycks även finnas en obenägenhet att använda *kare/kanojo* om högt uppsatta offentliga personer så som kungligheter och presidenter.

Två kungliga subjekt förekom och tre väldigt kända. Ingen av dessa omnämndes med *kare/kanojo*.

V. Vanligast förekommande vad gäller användandet av *kare/kanojo* i tidningsartiklar är icke-användande. (18 av de 46 artiklarna utelämnade *kare/kanojo* helt för att istället använda sig av namn, titlar och halv-pronominala fraser enbart.)

Denna hypotes tycks även kunna appliceras på film. 72 %, det vill säga 23 av 32 subjekt omnämndes enbart med namn, titlar och halv-pronominala fraser.

VI. Artiklar som översatts från västerländska språk innehåller fler *kare/kanojo*.

Målet med att applicera denna hypotes på mediet film skulle vara att se en skillnad i filmer baserade på västerländskt material av västerländska författare och japanskt material av japanska författare. Mot förmodan förekom endast 25 % av användandet av *kare/kanojo* i filmerna med västerländsk bas.

Hypoteser från **Hinds** forskning:

(Av följande hypoteser är den här undersökningen olämpad att besvara hypoteserna 1, 6 och 7 p.g.a. bland annat undersökningens natur och brist på passande subjekt.)

1. Unga vuxna (19-29 år) använder *kare/kanojo* mer än gymnasieelever.

Undersökningen är inte lämpad för att besvara denna hypotes.

2. Kvinnor använder *kare/kanojo* mer än män.

Vid 75% av de tillfällen då *kare/kanojo* tillämpades var talaren en man. Detta kan dock vara missvisande eftersom majoriteten av karaktärerna i de fyra filmerna var manliga.

3. *Kare/kanojo* undviks för att referera till nära familjemedlemmar men inte i lika stor grad till syskon.

Inget i undersökningen motbevisar detta och studien av film 2 stödjer denna hypotes men inte i tillräckligt stor skala för att kunna vara pålitlig.

4. *Kare/kanojo* undviks för att referera till någon som står socialt högre i rang än talaren.

Vid 83 % av de tillfällen då *kare/kanojo* användes var det omnämnda subjektet av lika eller lägre social status än talaren.

5. *Kare/kanojo* undviks för att referera till offentliga personer.

(Se svaret på Sandness hypotes IV tidigare i detta avsnitt)

6. *Kare/kanojo* används oftare i översättningar från västerländska språk än i spontan konversation.

Undersökningen är inte lämpad för att besvara denna hypotes på grund av uppenbara orsaker.

7. Överdrivet användande av *kare/kanojo* anses olämpligt.

Undersökningen är inte lämpad för att besvara denna hypotes på grund av att undersökningens natur inte tillåter utforskning av attityder gentemot användandet av *kare* och *kanojo*.

4.3. Framtida forskning

Det vore intressant att undersöka, som Hinds spekulerade i, om högre utbildade personer använder *kare/kanojo* i större utsträckning än de som har lägre utbildning som ett resultat av fortsatt kontakt med västerländska språk genom studier, då jag tror att detta mycket väl skulle kunna vara fallet.

I den undersökning jag gjort i denna uppsats hade det, för en mer balanserad undersökning, varit idealiskt att ha haft lika många manliga subjekt som kvinnliga subjekt med lika stort antal japaner som icke-japaner av varje kön. En större variation i ålder på subjekten, liksom ett större antal, hade också givit mer bredd till undersökningen. För att forska vidare i huruvida översättningar från västerländska språk till japanska har någon effekt på användandet av tredjepersonspronomen i film hade det varit intressant att göra en jämförande studie i dubbad film på dess original språk och dubbat till japanska.

5. Bibliografi

Frellesvig, B. *Old Japanese Pronouns*. Handout. Oxford University, UK.

Hinds, J. (1971). Personal Pronouns in Japanese. *Glossa* 2. 146-156.

Hinds, J. (1975). *Kinship Behaviors and La Parole of Pronouns: Third Person Pronouns in Japanese*. In Peng, F, C.C. (1975). (ed), *Sociolinguistics Patterns of Japanese*. Tokyo: University of Tokyo Press.

Hinds, J. (1986). *Japanese*. London: Croom Helm.

Iwasaki, S. (2002) *Japanese*. USA: John Benjamins Publishing Company.

Loveday, Leo J. (1986). Japanese Sociolinguistics: An Introductory Survey. *Journal of Pragmatics*. **10**. 287-326.

Martin, S.E. (1975). *A reference grammar of Japanese*. New Haven and London: Yale University Press.

Miller, R.A. (1967). *The Japanese Language*. University Press of Chicago.

Obana, Y. (2003). The Use of Kare/Kanojo in Japanese Society Today. *New Zealand Journal of Asian Studies* **5-1**. 139-155.

Sandness, K. (1975). The use of Kare and Kanozyo. *Journal of the Association of Teachers of Japanese*. **10**. 75-86.

Sansom, G. (1928) *An Historical Grammar of Japanese*. London: Oxford University Press.

Suzuki, M. (1978). *Words in Context: A Japanese Perspective on Language and Culture*. Tokyo: Kodansha International Ltd

FILMER:

Daisousasen 2 Rainbow Bridge wo fuusa seyo! (Bayside Shakedown 2) . (2003)

(踊る大捜査線 2 レインボーブリッジを封鎖せよ！)

Dir. Katsuyuki Motohiro

Prod. Chihiro Kameyama

Writ. Ryoichi Kimizuka

Hauru no Ugoku Shiro (Howl's Moving Castle). (2004)

(ハウルの動く城)

Dir. Hayao Miyazaki

Prod. Toshio Suzuki

Writ. Diana Wynne Jones, Hayao Miyazaki

Jaji no Futari (The Two in Tracksuits). (2008)

(ジャージの二人)

Dir. Yoshihiro Nakamura

Writ: Yu Nagashima, Yoshihiro Nakamura

The Last Samurai (2003)

Dir. Edward Zwick

Prod. Edward Zwick, Tom Cruise, Marshall Herskovitz, Paula Wagner, Tom Engelman, Scott Kroopf